

Let op: de oorspronkelijke versie van deze pagina ([et](#)) is onlangs gewijzigd.

[Ests](#)

Aan de vertaling in het Nederlands wordt momenteel gewerkt.

De volgende vertalingen zijn al beschikbaar: [en](#)

Swipe to change

Echtscheiding en scheiding van tafel en bed

Estland

1 Wat zijn de voorwaarden voor een echtscheiding?

Een echtscheiding kan worden uitgesproken door een bureau van de burgerlijke stand of een notaris als de echtgenoten het onderling eens zijn en een gemeenschappelijk schriftelijk verzoek tot ontbinding van het huwelijk indienen, of door een rechtbank als een van de echtgenoten de rechtbank om ontbinding van het huwelijk vraagt. Het laatste scenario is van toepassing als de echtgenoten het niet eens zijn over de echtscheiding of de details van de echtscheiding, of als een bureau van de burgerlijke stand niet bevoegd is om een echtscheiding uit te spreken.

2 Welke echtscheidingsgronden bestaan er?

Een bureau van de burgerlijke stand of een notaris kan een echtscheiding uitspreken als de echtgenoten het onderling eens zijn en een gemeenschappelijk schriftelijk verzoek hiertoe indienen en als beide echtgenoten in Estland verblijven.

Ingeval de huwelijksrelatie definitief is beëindigd, kan een echtscheiding worden uitgesproken door een rechtbank als een van de echtgenoten de rechtbank om ontbinding van het huwelijk verzoekt. De huwelijksrelatie is beëindigd wanneer de echtgenoten niet langer echtelijk met elkaar samenleven en er redenen zijn om aan te nemen dat zij niet opnieuw zullen gaan samenwonen. De beëindiging van de huwelijksrelatie wordt vermoed wanneer de echtgenoten minstens twee jaar apart hebben gewoond.

3 Wat zijn de juridische gevolgen van een echtscheiding als het gaat om:

3.1 de persoonlijke relatie tussen de echtgenoten (bijvoorbeeld de achternaam)?

Een echtscheiding laat de persoonlijke betrekkingen tussen de echtgenoten ongemoeid. Op het moment van echtscheiding kan de rechtbank of de burgerlijke stand op verzoek de vorige achternaam van de persoon herstellen; zonder een verzoek hiertoe blijft de achternaam gehandhaafd waarvoor bij het aangaan van het huwelijk is gekozen.

3.2 de verdeling van het vermogen van de echtgenoten?

Bij echtscheiding wordt de eigendom van de echtgenoten verdeeld op basis van hun huwelijksvermogensstelsel. Gemeenschappelijke eigendom verdelen de echtgenoten doorgaans in gelijke delen, overeenkomstig de bepalingen over de beëindiging van de gemeenschappelijke eigendom. Op het ogenblik waarop het huwelijksvermogensstelsel eindigt, wordt bepaald hoe de eigendom is samengesteld. De echtgenoten zijn niet verplicht om hun huwelijksvermogen bij echtscheiding te verdelen. Totdat hun gemeenschappelijke eigendom is verdeeld, oefenen de echtgenoten gezamenlijk de rechten uit en zijn zij gezamenlijk gehouden tot de verplichtingen die met die eigendom verband houden. Bovendien hebben de echtgenoten het recht om gemeenschappelijk eigenaar te zijn van voorwerpen die deel uitmaken van hun gemeenschappelijke vermogen. Bij de beëindiging van een huwelijksvermogensstelsel waarin de aanwinsten gemeenschappelijk zijn, wordt nagegaan welke de aanwinsten van beide echtgenoten zijn en wordt bepaald welke financiële vordering voortvloeit uit het feit dat de aanwinsten gemeenschappelijk zijn.

Als de echtgenoten hun vermogen op het moment van echtscheiding willen verdelen, wordt het vermogen verdeeld volgens het gekozen huwelijksvermogensstelsel of conform een akte van huwelijkse voorwaarden. Als de echtgenoten een akte van huwelijkse voorwaarden hebben ondertekend, eindigt deze op het moment van de echtscheiding. Als de akte van huwelijkse voorwaarden door echtscheiding wordt beëindigd, eindigen de rechten en plichten die voortvloeien uit deze akte. Het vermogen wordt verdeeld conform de akte van huwelijkse voorwaarden.

3.3 de minderjarige kinderen uit het huwelijk?

De echtscheiding als zodanig heeft geen invloed op de ouderlijke verantwoordelijkheid en de ouders behouden het gezamenlijk gezag.

In het algemeen dienen ouders af te spreken bij wie het kind woont, wie betrokken is bij de opvoeding van het kind en in welke mate, en op welke wijze en hoelang er alimentatie moet worden betaald. Het maandelijkse bedrag voor levensonderhoud voor één kind mag niet lager zijn dan de helft van het minimumloon per maand zoals is vastgesteld door de Estse overheid.

Als de ouders het recht van gezamenlijk gezag niet willen of kunnen uitoefenen, heeft elke ouder het recht om een rechtbank te verzoeken om het gezag over het kind gedeeltelijk of geheel aan hem of haar toe te kennen. Wijzigingen inzake het gezag over het kind hebben geen invloed op de verplichting om alimentatie te betalen.

3.4 de verplichting om alimentatie te betalen aan de andere echtgenoot?

Een gescheiden echtgenoot heeft recht op het ontvangen van alimentatie:

totdat het kind de leeftijd van drie jaar bereikt, als de gescheiden echtgenoot na de echtscheiding ten gevolge van de verzorging van het kind van de echtgenoot niet in staat is om in zijn of haar eigen levensonderhoud te voorzien;

als de gescheiden echtgenoot na de echtscheiding ten gevolge van zijn of haar leeftijd of gezondheidstoestand niet in staat is om in zijn of haar eigen levensonderhoud te voorzien en als de behoefte aan bijstand wegens zijn of haar leeftijd of gezondheidstoestand ten tijde van de echtscheiding al bestond. Er kan van de andere gescheiden echtgenoot ook om alimentatie op grond van leeftijd of gezondheidstoestand worden verzocht in gevallen waarin de behoefte aan bijstand wegens leeftijd of gezondheidstoestand reeds bestond op het ogenblik waarop de echtgenoot het recht verloor om van de andere echtgenoot alimentatie te krijgen op ander wettelijke gronden. De alimentatie dient te worden betaald zolang niet verwacht kan worden van de persoon die recht heeft op de alimentatie dat deze zelf inkomen verwerft.

De vader van een kind is aan de moeder van het kind voor een periode van acht weken voor en twaalf weken na de geboorte van het kind alimentatie verschuldigd.

Een rechtbank kan een gescheiden echtgenoot op gronden die bij wet zijn bepaald ontheffen van de verplichting om alimentatie te betalen.

Een gescheiden echtgenoot die recht heeft op het ontvangen van alimentatie kan pas verzoeken dat de wettelijke verplichting tot het betalen van alimentatie wordt uitgevoerd nadat hij of zij het echtscheidingsverzoek heeft ingediend.

4 Wat betekent "scheiding van tafel en bed" in de praktijk?

De echtgenoten worden als gescheiden van tafel en bed beschouwd wanneer zij geen gezamenlijke huishouding voeren of niet echtelijk met elkaar samenleven en minstens één van de echtgenoten duidelijk niet bereid is om die situatie te hervatten of te bewerkstelligen.

5 Wat zijn de gronden voor een "scheiding van tafel en bed"?

De echtgenoten wonen apart.

6 Wat zijn de juridische gevolgen van een "scheiding van tafel en bed"?

Als de echtgenoten gescheiden van tafel en bed zijn, kan elk van beide echtgenoten:

van de andere echtgenoot voorwerpen opeisen die ten behoeve van het gezin werden gebruikt, als de echtgenoot de voorwerpen nodig heeft in zijn of haar eigen huishouden en hij of zij er een geldig belang bij heeft om ze te blijven gebruiken. Alle gebruikelijke tot een gezinshuishouden behorende goederen die gezamenlijk eigendom van de echtgenoten zijn, worden op basis van het billijkheidsbeginsel tussen hen verdeeld. In het algemeen kunnen beide echtgenoten persoonlijke bezittingen als hun individuele eigendom opeisen. Bezittingen die gemeenschappelijk eigendom zijn (d.w.z. met name gemeenschappelijk eigendom van de echtgenoten) worden op billijke wijze verdeeld, waarbij rekening wordt gehouden met de belangen van beide echtgenoten en de kinderen;

van de andere echtgenoot verlangen om de gedeelde woonruimte van het gezin of een deel hiervan over te dragen voor zijn of haar exclusieve gebruik, indien dit noodzakelijk is om grote persoonlijke conflicten te voorkomen. Hoewel dit in de allereerste plaats moet worden gebaseerd op de voorkeursrechten van de eigenaar van de woning, kan ook worden besloten om de echtgenoot die niet de eigenaar is, de woning te laten blijven gebruiken, indien de rechtbank dit noodzakelijk acht gezien de middelen van beide echtgenoten en de belangen van de kinderen.

Indien de echtgenoten voor de wet gescheiden zijn, moeten zij elkaar regelmatig alimentatie betalen om de kosten te dekken die de andere echtgenoot in het belang van het gezin maakt.

7 Wat betekent "nietigverklaring van het huwelijk" in het huwelijk in de praktijk?

Bij nietigverklaring van het huwelijk wordt het huwelijk geacht nietig te zijn geweest vanaf het begin. Het huwelijk kan alleen bij een rechterlijke uitspraak nietig worden verklaard.

8 Wat zijn de gronden voor nietigverklaring van het huwelijk?

De nietigverklaring van een huwelijk mag alleen worden gebaseerd op de gronden van nietigheid van het huwelijk zoals bedoeld in de wet op het gezinsrecht (*perekkonnaseadus*). Dit betekent dat de rechter een huwelijk alleen nietig mag verklaren indien:

tijdens het huwelijk inbreuk is gepleegd op de vereiste inzake de minimale huwbare leeftijd of inzake actieve handelingsbekwaamheid;

tijdens het huwelijk inbreuk is gepleegd op het huwelijksverbod als bedoeld in genoemde wet;

tijdens het huwelijk inbreuk is gepleegd op de formele vereisten als bedoeld in genoemde wet;

ten minste één echtgenoot bij het sluiten van het huwelijk leed aan een tijdelijke geestelijke stoornis of om enige andere reden niet in staat was om zijn of haar wil uit te oefenen;

het huwelijk frauduleus of onder dwang is gesloten, onder meer door de gezondheidstoestand van of andere persoonlijke informatie over een echtgenoot te verbergen wanneer die informatie van belang is voor de geldigheid van het huwelijk;

één of beide echtgenoten niet voornemens waren de huwelijkse plichten te vervullen, waarbij het huwelijk om andere redenen is voltrokken, met name om een verblijfsvergunning voor Estland te verkrijgen (verstandshuwelijk).

de echtgenoten hetzelfde geslacht hebben als gevolg van een geslachtsverandering die tijdens het huwelijk heeft plaatsgevonden.

Voorts wordt het huwelijk geacht nietig te zijn indien:

het huwelijk gesloten is tussen twee personen van hetzelfde geslacht;

het feit dat het huwelijk is gesloten is bevestigd door een persoon die niet bevoegd is om huwelijken te registreren, of

ten minste één partij niet de wens heeft geuit om een huwelijk aan te gaan.

9 Wat zijn de juridische gevolgen van de nietigverklaring van het huwelijk?

Nadat een huwelijk nietig is verklaard, wordt het geacht nietig te zijn geweest vanaf het begin, tenzij het nietig is verklaard omdat het is gesloten tussen twee personen van hetzelfde geslacht; in dat geval wordt het huwelijk nietig verklaard op basis van het van kracht worden van een rechterlijke beslissing. De huwelijkse rechten en plichten zijn niet langer van toepassing op personen wier huwelijk nietig is verklaard (met inbegrip van de rechten en plichten die voortvloeien uit de eveneens nietig verklaarde akte van huwelijkse voorwaarden).

Indien een huwelijk nietig wordt verklaard omdat een van de latere echtgenoten reeds getrouwd was en dat verborgen hield voor de andere echtgenoot, of de andere echtgenoot door middel van fraude of druk aanzette tot een huwelijk, kan de rechter bepalen dat die persoon steun moet betalen aan de persoon met wie hij of zij een nietig huwelijk is aangegaan, en wel door de regels toe te passen met betrekking tot de betaling van alimentatie aan een echtgenoot.

Op verzoek van de partij die onwettig is aangezet tot een huwelijk kan de rechter de bepalingen inzake de huwelijkse bezittingen toepassen op de bezitsregeling van de partijen (zoals de gemeenschappelijke eigendommen van de echtgenoten).

De kinderen uit een nietig huwelijk hebben dezelfde rechten en plichten als kinderen uit een geldig huwelijk.

10 Bestaan er alternatieve mogelijkheden om problemen die samenhangen met een echtscheiding op te lossen, zonder dat de rechter wordt ingeschakeld?

De burgerlijke stand of een notaris kan een echtscheiding vaststellen met de instemming van de echtgenoten. De juridische gevolgen van een echtscheiding (zoals de verdeling van de huwelijkse bezittingen) kunnen uiteen worden gezet in een overeenkomst tussen de betrokken echtgenoten.

Er bestaan geen buitengerechtelijke procedures om geschillen tussen de echtgenoten inzake de omstandigheden van de echtscheiding te beslechten.

11 Waar moet het verzoek tot echtscheiding/scheiding van tafel en bed/nietigverklaring van het huwelijk worden ingediend? Aan welke formaliteiten moet worden voldaan en welke documenten moeten bij het verzoek worden gevoegd?

Een aanvraag voor een echtscheiding kan worden ingediend bij:

de burgerlijke stand van de woonplaats van een van de echtgenoten (indien de twee echtgenoten in Estland wonen);

een notaris;

de rechtbank van eerste aanleg die bevoegd is voor de woonplaats van de verweerder (een kantongerecht).

Aanvragen voor de nietigverklaring van een huwelijk moeten worden ingediend bij de rechtbank van eerste aanleg (kantongerecht) van de woonplaats van de verweerder.

De burgerlijke stand stelt een echtscheiding vast op basis van een gezamenlijke, persoonlijke schriftelijke aanvraag van de echtgenoten. In de aanvraag dienen de echtgenoten te bevestigen dat er tussen hen geen geschil bestaat met betrekking tot kinderen, de verdeling van gemeenschappelijke bezittingen of alimentatie. Aanvragen voor een echtscheiding moeten vergezeld gaan van een huwelijkscertificaat. Indien een echtgenoot om geldige redenen niet in staat is om de gezamenlijke aanvraag persoonlijk in te dienen bij de burgerlijke stand, kan hij of zij een afzonderlijke, door een notaris gecertificeerde aanvraag indienen. In een vreemde taal opgestelde documenten moeten met een vertaling worden ingediend bij de burgerlijke stand. Die vertaling moet gecertificeerd zijn door een notaris, een consulaatsmedewerker of een beëdigd vertaler. Documenten die een in het buitenland gesloten huwelijk certificeren, moeten zijn gelegaliseerd of voorzien van een apostillestempel, tenzij anderszins bepaald bij een internationale overeenkomst.

Een notaris stelt een echtscheiding vast op basis van een gezamenlijke, persoonlijke schriftelijke aanvraag van de echtgenoten. Aanvragen voor een echtscheiding moeten vergezeld gaan van een huwelijkscertificaat. Indien een echtgenoot om geldige redenen niet in staat is om de gezamenlijke aanvraag persoonlijk in te dienen op het kantoor van de notaris, kan hij of zij een afzonderlijke, door een notaris gecertificeerde aanvraag indienen. In een vreemde taal opgestelde documenten moeten met een vertaling worden ingediend bij de burgerlijke stand. Die vertaling moet gecertificeerd zijn door een notaris, een consulaatsmedewerker of een beëdigd vertaler. Documenten die een in het buitenland gesloten huwelijk certificeren, moeten zijn gelegaliseerd of voorzien van een apostillestempel, tenzij anderszins bepaald bij een internationale overeenkomst.

Huwelijkszaken die in Estland voor de rechter worden gebracht moeten aanhangig worden gemaakt bij de rechtbank die bevoegd is voor de gezamenlijke woonplaats van de echtgenoten of, bij ontstentenis daarvan, bij de rechter die bevoegd is voor de woonplaats van de verweerder. Indien de verweerder niet woonachtig is in Estland, moet de zaak aanhangig worden gemaakt bij de rechtbank die bevoegd is voor de woonplaats van een minderjarig kind van de echtgenoten of, wanneer de echtgenoten geen minderjarige kinderen hebben, bij de rechtbank die bevoegd is voor de woonplaats van de eiser. Het bij de rechter ingediende verzoekschrift voor een echtscheiding, een scheiding van tafel en bed of een nietigverklaring moet voldoen aan alle formele vereisten van het wetboek op de burgerlijke rechtsvordering (*tsiviilkohtumenetluse seadustik*) inzake burgerlijke procedures. Het verzoekschrift en enig documentair bewijs moeten schriftelijk of elektronisch bij de rechtbank worden ingediend, in Ests of A4-formaat.

In het verzoekschrift moeten de naam van de rechtbank en de persoonsgegevens van de indiener en de verweerder (de echtgenoten) en van hun gemeenschappelijke minderjarige kinderen worden opgenomen. Daarin moet ook worden vermeld wie alimentatie voor de kinderen zal betalen, wie hen zal opvoeden, en met wie de kinderen zullen samenleven; het verzoekschrift moet ook een voorstel bevatten voor de toekomstige regeling inzake de ouderlijke rechten en de opvoeding van de kinderen. Daarnaast moeten de feitelijke omstandigheden die de grondslag van de aanvraag vormen, worden omschreven en moet de eiser enig bewijs waar hij of zij over beschikt in het verzoekschrift opnemen en voorleggen.

In aanvulling op het bovenstaande moet bij de verdeling van gemeenschappelijke bezittingen in het verzoekschrift worden aangegeven waar die bezittingen uit bestaan en waar deze zich bevinden, moet de waarde van eisers bezittingen worden bepaald en moet een voorstel worden gedaan voor de verdeling van de gemeenschappelijke bezittingen. Indien de echtgenoten een akte van huwelijks voorwaarden hebben ondertekend, moet die aan het verzoekschrift worden gehecht.

Het verzoekschrift moet worden ondertekend door de eiser of zijn of haar vertegenwoordiger. Indien een vertegenwoordiger het document ondertekent, moet er een vergunning of een ander document waaruit de bevoegdheid van de vertegenwoordiger blijkt worden bijgevoegd.

12 Kan ik in aanmerking komen voor rechtsbijstand om de kosten van de procedure te dekken?

Indien degene die om rechtsbijstand vraagt gezien zijn of haar financiële situatie de procedurekosten niet of slechts gedeeltelijk of in termijnen kan betalen, en er voldoende reden is om aan te nemen dat de voorgenomen deelname aan de procedure succes kan hebben, kan de rechter hem of haar volledig of voor een deel vrijstellen van de verplichting om de procedurekosten te betalen, waarbij die kosten door de staat worden gedekt.

13 Kan beroep worden ingesteld tegen een beslissing over de echtscheiding/scheiding van tafel en bed/nietigverklaring van het huwelijk?

Op grond van de algemene bepalingen met betrekking tot beroepsprocedures kan de eiser beroep instellen tegen een uitspraak inzake echtscheiding, scheiding van tafel en bed of nietigverklaring van een huwelijk, en wel indien hij of zij van mening is dat de uitspraak van de rechtbank van eerste aanleg gebaseerd is op een onjuiste rechtsopvatting (bijvoorbeeld wanneer de rechtbank van eerste aanleg een materiele- of procesrechtelijke bepaling verkeerd heeft toegepast).

14 Wat moet ik doen om een door een rechtbank in een andere lidstaat gewezen beslissing over echtscheiding/scheiding van tafel en bed/nietigverklaring van het huwelijk in Nederland te laten erkennen?

Overeenkomstig Verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad wordt een echtscheidingsvonnis dat in de ene lidstaat is gewezen, automatisch erkend in de andere EU-lidstaten (met uitzondering van Denemarken), zonder dat er een speciale procedure moet worden gevolgd.

15 Tot welk gerecht moet ik mij wenden om bezwaar te maken tegen de erkenning van een door een rechtbank in een andere lidstaat gewezen beslissing over echtscheiding/scheiding van tafel en bed/nietigverklaring van het huwelijk? Welke procedure is in dit geval van toepassing?

Om de erkenning van een besluit inzake echtscheiding, scheiding van tafel en bed of nietigverklaring van een huwelijk aan te vechten, moet men zich richten tot het hof van beroep van de lidstaat zoals aangegeven in de lijst van Verordening (EG) nr. 2201/2003.

Deze functie wordt in Estland vervuld door een kringrechter.

De procedure en de termijn voor het instellen van beroep tegen een beslissing van de rechtbank worden in die beslissing uiteengezet.

16 Wat is het toepasselijk recht in een echtscheidingsproces tussen echtgenoten die niet in Nederland wonen of een verschillende nationaliteit hebben?

Bij een echtscheiding wordt het recht toegepast van het land waarin beide echtgenoten woonachtig zijn. Indien de echtgenoten in verschillende landen woonachtig zijn, maar dezelfde nationaliteit bezitten, worden de algemene rechtsgevolgen van het huwelijk bepaald door het recht van het land waarvan zij onderdaan zijn. Indien de echtgenoten in verschillende landen woonachtig zijn en elk een andere nationaliteit hebben, worden de algemene rechtsgevolgen van het huwelijk bepaald door het recht van het laatste land waar zij gezamenlijk hebben gewoond, mits een van de echtgenoten in dat land woont. Indien op basis van het bovenstaande niet kan worden vastgesteld welk recht moet worden toegepast voor de algemene rechtsgevolgen van het huwelijk, wordt het recht toegepast van het land waarmee de echtgenoten in andere kwesties het sterkst verbonden zijn.

Indien een echtscheiding op grond van bovenstaande wet niet of alleen onder zeer strenge voorwaarden is toegestaan, wordt het Estse recht toegepast wanneer een van de echtgenoten in Estland woont of Ests staatsburger is, of wanneer hij of zij in Estland woonde of Ests staatsburger was toen het huwelijk werd gesloten.

Deze webpagina maakt deel uit van de website [Uw Europa](#).

Al uw [feedback](#) over de verstrekte informatie is welkom.

This webpage is part of an EU quality network

De verschillende taalversies van deze pagina worden bijgehouden door de betrokken EJV-contactpunten. De informatie wordt vertaald door de diensten van de Europese Commissie. Eventuele aanpassingen zijn daarom mogelijk nog niet verwerkt in de vertalingen. Het EJV en de Commissie aanvaarden geen enkele verantwoordelijkheid of aansprakelijkheid voor informatie of gegevens in dit document of waarnaar in dit document wordt verwezen. Zie de juridische mededeling voor auteursrechtelijke bepalingen van de lidstaat die verantwoordelijk is voor deze pagina.